

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfigetáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban
közleendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap bellartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulhatót rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdí-Vásárhelyre czímezni.

A „Szekelyföld” kiadó-hivatala.

Közegészségünk.

Csik-Szereda, 1886. deczember.

A „Szekelyföld” idei 89-ik számában „Közegészség” cím alatt el lettek mondva azon ezer meg ezerféle régi és újabb keletű veszedelmes betegségek, melyek féregként rágódva nemzeti életünk és nemzetségünk életfáján, azt fejlődésében, növekedésében és erejében megakadályoztatják.

Ezen betegségek nevei, okai és gyógyszereire nézve is sok jó és üdvös fel lett említve. Azonban tárgy oly életbevágó

és oly kimeríthetlen, hogy mindennap erről írva sem lehetne eleget írni róla.

Nemzeti életünk sorsának intézői, mintha ez előre kiszámított terv szerint történt volna, az utóbbi évtized alatt oda vitték, oda juttatták már népünk állapotát, népünk helyzetét, hogy legelső, legszentebb és legmagasabb feladatát és hivatását a földön: önfenntartási kötelességét másod, harmadrendű dolognak tekinti; a létért való nehéz küzdelemben, a rászulyosodott ezerféle terhek nehéz igája alatt kihalt lelkéből amaz ősi régi vallásos kegyelet és az ember egész valóját átható ama szent öröm, mely a jobb napokban az új szülött hősejét körül övedzé. Nem hiába! az új pogányság korát éljük; ma a magyar társadalom zöme, a terhek alatt nyögő munkásosztály a születési, keresztelési eseteket sirva, a halál főleg a gyermekhalál-eseteket örvendő ünnepli meg. Igen, és ma a születés és halál, az emberiség e két találkozási pontja között a vésott erkölestelenségnek és a vért vett szegénységnek oly lélek-rázó szerepe észlelhető, mely méltán aggodalommal tölti el azok lelkét, kik Széchenyi István gróffal a magyar faj gyarapodására és a magyarság számára valamit tudnak adni. A ki figyelemmel olvassa a napi bűnkrónikákat és fülhegyére méltatja főképp a gyakori gyermektemetéseknél ama suttogásokat: ez ezért, meg ezért, ez ismét ezért, meg

ezért hala meg: az nem kér fentebbi szavaimhoz bővebb magyarázatot. És ez így van száz eset közül kilenczvennél. Erkölcsi romlottság, éhség, mezitелenség, gonosz és szándékos gondatlanság, ezer és ezerféle hiány és baj mind össze találkoznak a két pont között.

Két osztályra oszlik ma a magyar társadalom: a pénzarisztokracziára és pauperismusra. Amaz, mint fő, csak addig élhet, míg ez, mint láb, ki nem dől alóla. De mivel erre nem fordítatik semmi gond, veszély és halál fenyegeti amaszt. S ez így van. Ajkunkon a haladás nagyhangzú s jelszava, s az alap, melyből a haladásnak ki kellene indulnia s melyen nyugodnia kellene, rombolatik és hull szét napról napra.

Vallást, erkölcsöt és megélhetési módot kell legelőször nyújtani a nemzetnek, nem pedig lerombolni azokat lelkében a vallás-erkölcsi iránti hideg közönyösséggel és vért kiszivattyuzni a sok adóteherrel. Azután kell az egészségügyi szabályokat alkalmazni, az orvosokkal rendezni s rendelkezésükre oly gyógyszerárakat állítani és szerelni fel, melyek mellett sem az orvosi tudomány ne piruljon el, sem a „drága kősztra” szorult szegény beteg a sok lóvás-futás után is hiányos orvos-szer miatt ne szenvedjen ki. Aztán kell pl. nálunk Csikban szabályozni az Oltot, mint legfőbb kanálist; ebbe vezetni a gazdag mocsárokat

és büzhödt tócsákat, ugyszintén a községek nedves és egészségtelen talaju laktelkeit. Csiknak természeti fekvése erre nagyon alkalmas. Közegészségügye méltán megvárja, hogy életének és sorsának intézői figyelmükre méltassák.

Hát aztán gazdasági érdekei mit vétek? Vagy erre már nem is gondol senki?

Hát ide még pénz se kellene sok. Hisz a megyének van mérnöke. A közmunka árát a szegény, igához szokott nép a maga érdekében még valahogyan előállítaná. Oh, szerencsétlen természetünk! hogy sohasem ott kezdjük, a hol égetőbb és szükségesebb volna!

Nagy reményünk van, hogy megyénk derék vezetői nem halogatják sokáig e tekintetekben is a kezdeményezést és a szükséges intézkedések megtételét.

Ebháti.

A vámtárgyalások Romániával. Bukaresti ügyvivőnk Heidler követségi tanácsos szerdán délután Budapestre érkezett s a Romániával fölveendő szerződési tárgyalások ügyében huzamosb ideig értekezett Széchenyi Pál gróf kereskedelmi miniszterrel. Fővárosunkból Heidler Bécsbe utazik. Sturda román miniszter megérkezésének napja eddigéle még nincs megállapítva.

Uj bolgár fejedelemjelölt. Bécsből távirják e hó 15-ről: A bolgár küldöttség tegnap az ebenthali kastélyban hivatalosan felajánlotta Koburg Ferdinánd herczegnek a

A „Szekelyföld” tárczája.

Egy kis csevegés párisi visszaemlékezéseimből.

(Vége.)

De térjünk a dologra. Azon sokkal kellemesebb mulatság, melyről fentebb említést tettem, abban áll, hogy mindennap kísértálok a „Champs-Elisées”-re (eliseumi mezők), mely szintén csak egy puska-lövésnyire van lakásomtól, a Szajna jobb partján. Még XIV. Lajos 1670-ben ültetette be fákkal s alakíttatta át azt a roppant terjedelmű kopár térséget, mely egyik oldalával a Szajnának „Conférence” nevű rakpartját, a másikkal a „St-Honore” külvárost érintette s mely azóta a „Champs-Elisées” nevet viseli. De XIV. Lajos „Champs-elisées”-je idővel sok átalakuláson ment keresztül; az egyszerű fasorok helyén gyönyörű angol kert keletkezett. A cyprusokat, himalayai fenyőket, szomorú füzeket, szilfákat, gesztenyefákat és száz meg száz különböző cserjéket a legszebb és legtrikább virágok és rózsák művésziileg rendezett csoportja illatozza körül. A fák és virágok illatát több szökőkút trissití, melynek kristály medencéjében vidám aranyhalak játszanak az aláhulló vizgyöngy permetegével. XIV. Lajos sétányának egyhangúsága meg van szüntetve, a gyönyör végletekig fokozva. E remek angol kertben van színház, czirkusz, több hangversenytér, kávéház, panorama, czéllövő hely,

„paprika-janesi” és tudja Isten még mi mindenféle, a mit az emberek mulatságára és kizsákmányolására kitaláltak. Hogy el ne felejtsem, a „Champs-Elisées”-en van a „Palais de l'Industrie” nagyszerű épülete is, melyben képzőművészeti, ipar és munka kiállításokat szoktak tartani, s melyről talán még lesz alkalmam külön is szólni.

Ide, a „Champs-Elisées”-re, szoktam járni egy idő óta; délelőtt, ha ábrándozni, délután, ha látni akarok. Mert hát délelőtt alig van egy-két ember a „Champs-Elisées”-en, délután majd az egész Páris ott van. Ilyenkor a „Champs-Elisées”-i főút, mely a „Place de la Concorde”-nál (egyetértés tere) kezdődik és lassu emelkedéssel az „Arc de l'Etoile”-nál (csillag diadalív, hol nem régiben Hugó Viktor tetemei voltak közszemlére téve) végződik, egészen megelevenül a legtöbbnyire a „Bois de Boulogne”-ba (a boulogni liget Páris legkedvesebb kirándulási helye) rándulók tarka és fényes fogataitól és a gyalog járók-kelők nyüzsgő mozgásától. Párisban mindenfelé dolgoznak. A belvárosban a hosszú boulevardokon végig, iparának és kereskedelmének cikkeit árulják gazdag kirakatok mögött; a külvárosban zakatolnak a gyárak, hol verik a vasat, fonják a lent faragják a fát; a merre csak a szem lát, mindenütt száz kéz és ész van mozgásban: csak a „Champs-Elisées”-i uton szünétel a munka, ide szórakozni, tüdlni, pihenni járnak.

A napokban ép a champs-eliséesi ut egyik

padján ülve, bámultam az előttem elvonuló és hullámzó fényes világot, midőn egyszerre valaki hátulról befogja szememet.

— Pista barátom — találgattam.

— E találatad. De hallottad-e már azt a szomorú újságot, hogy Dubrois ur, kinek házánál te több ízben megfordultál, ma délelőtt 9 órakor agyonlőtte magát?

— Lehetetlen, — mondtam kissé felocsudva — hiszen Dubrois ur élete valódi földi mennyország volt. Atyjától roppant vagyont örökölt; neje szerette; közjegyzői teendőit egész kényelemmel gyakorolta, mert meggazdagodásra már nem volt szüksége; csinált végrendeleteket és szerződéseket, melyek neki tetszettek és akkor, a mikor akart; ezen felül teljes mérvben bírta az egész város tiszteletét és becsülését.

— Az mind igaz lehet; még is agyonlőtte magát. Mint beszélük, a golyó szívet járta keresztül; meg se mozdult többé.

Bármily megfoghatatlannak is tűnt fel előttem, sajnos, igaza volt Pista barátomnak. Mire lakásomra értem, már az asztalon volt a fekete csipke szegélyű gyászjelentés. Felöltözök, siettem részvételem tanúsítani gyászoló nejeének és bucsut venni a szerencsétlen kimulttól, kivel egy fillérestélyen (?) ismerkedtem meg s ki ez idő óta valódi „magyar vendégzeretettel” fogadott házánál, hova több ízben meghitt barátságos „diner”-re (diner = ebéd, mit a párisiak esti 6—7 óra között szoktak elkölteni). Ilyenkor

rendesen ott találtam Scherle urat is, ki már 3 év óta özvegy, de még most is csak neje emlékének élt egészen. Valódi eszményképe a férhűségnek és szerelemnek, minőt mindenütt, de különösen Párisban nagyon ritkán lehet találni. Folytonosan vesztességéről és vigasztalhatatlanságáról panaszkodott oly ékesszólással és bensőséggel, hogy néha minket is csaknem megrikatott. A férfiak nem igen szeretik az érzékeny jeleneteket, azért nagyon természetes, hogy az özvegy inkább vonzódott a közjegyző még alig 25 éves és szép nejehez, ki képes volt öt óráig elhallgatni, mint a közjegyzőhöz, ki iránt különben soha sem szünt meg igazi barátság jelével viseltetni. De Dubrois urnak nem kellett nejét féltetnie, hisz az egész szerelem hevével érte élt, a minék előttem is több ízben adta tanuságát egy-egy forró ölelésben és csókban... Es még is féltette.

A halottas háza érve, megtudtam, hogy a közjegyző a szabályosan felszerelt végrendeleten kívül egy levelet is hagyott hátra nejeének. A levél rövid, de kulcsát adja az öngyilkosságnak.

„Kedves feleségem!

Innen-onnan már három esztendeje lesz, hogy Scherle ur mindennapos házunknál. Ez idő alatt napról-napra többet szenvedtem, míg végre a pohár kicsordult. Meglehet, hogy ez a meleg rokonszenv, melylyel Scherle ur iránt viseltetel, csak a szenvedők iránti kötelesség, tehát csak orényedet növeli; meglehet, de... — most

bolgár trónra való jelöltséget. A herceg eleintén azt felelte, hogy nem érzi magát hivatottnak arra, hogy Battenberg Sándor hercegnek utódjává legyen, de később János főherceg biztatására, valamint angol és belga befolyás következtében beleegyezett. Erre Kálnoki grófot látogatta meg, hogy terjessze az ügyet az uralkodó elé. Kálnoky gr. figyelmeztette, hogy a bolgár trónkérdés tisztán Bulgáriának belügye, de Ausztria-Magyarországnak semmi kifogása sem lesz a herceg jelöltsége ellen. Ma délelőtt előterjesztették az ügyet a királynak, a ki a jelöltséget helyezte arra az esetre, ha a többi nagyhatalmak is hozzájárulnak. A bolgár küldöttség holnap este Berlinbe utazik.

Az erdőrendezés ügye Csikmegyében.

Csik-Szereda, 1886. decz. 15.

Folyó hó 20-án fog a törvényhatósági közgyűlés határozni az erdőrendezés tárgyában az állammal kötött szerződés felmondása fölött.

Az erdőbirtokosság megbízottjai folyó évi szeptember havában az alispán elnöke alatt értekezletet tartottak, melyen nagy többséggel elhatározatott, hogy a szerződés még a folyó évben felmondassék.

Teljes tájékoztatás és szakértelemhiány jellemzi a fennebbi értekezlet tárgyalását, melynek legfőbb érve az volt, hogy a szerződés értelmében két éven belül joga van a megyének ezen szerződést felmondani.

A 16,000 frtnyi összegnek fizetése is terhesnek mondották, és mi nem zárkoznak el annak valósága elől; csak hogy lehet-e egyáltalában olcsóbban keresztülvinni azon nagyszabású munkát?

Meggyőződésünk szerint nem, s épen kapóra jött Háromszékmegyének az állammal kötött szerződése; most, midőn több évi magánkezelés után azon meggyőződésre jutottak ott is, hogy minden tekintetben hasznosabb, előnyösebb az erdőrendezést állami kezeléssel végrehajtani, mint a már próbált módon, mert úgy sokkal későbbre készülne el és több költséget is igényelne.

És valóban nem tudjuk magunknak megfejtetni, hogy minő cél vezérelte alispánunkat, hogy ezen káros irányú mozgalom élére álljon ő, kinek kötelessége lett volna a téves nézeteket helyes irányba terelni, kinek kötelessége lett volna az ügy tanulmányozása és szakértők meghallgatása után épen a szerződés fentartása mellett küzdeni és az

is alig merem kimondani — én féltettem. Sokáig rejtegettem bánatomat, mert sokkal többre becsültem Scherle urnak megboldogult felesége iránt mutatott érzelmeit, sem hogy esetleg alaptalan gyanúsítással, még keserűbbé tegyem életét; neked sem akartam élve szomorúságot okozni, mert nagyon-nagyon szerettelek. Tán a halottól nem vesztitek oly rossz néven, ha ok nélkül vádolnának. Most pedig bocsáss meg, hogy önként távozom tőled. Porában is szerető hived.

Megfoghatatlan jellem . . . de én láttam a halottat. Bár ne láttam volna! . . .

Azóta már ott van őseimé, a „Pere-Lachaise” temető egyik cyprus és szomorufűz által árnyékolat sirbolyájában.

Temetése nagy pompával és részvétellel ment végbe; csak Scherle ur hiányzott, ki a levél tartalmát annyira szívére vette, hogy a különben is beteges idegzetű ember heves ideglázba esett. Dubrois ur özvegye is vigasztalhatatlan, fényes bizonyosságul annak, hogy a kegyetlen vád csakugyan alaptalan volt; de azért neki jó szíve van és bizonyára megadja férjének, mit az tőle kért, a bocsánatot. És oda fenn? . . .

Szegény özvegy, szegény Dubrois barátom! . . .

A tisztelt közönség pedig bocsásson meg, hogy vig hangon kezdett csevegésemet, ily szomorú történettel végeztem. De ezzel tartoztam az igazságnak, kedves Dubrois barátomnak és özvegyének.

Vendl Aladár.

erdőbirtokosságot meggyőzni arról, hogy a magánkezelés melletti rendezés sokkal terhesebb és költségesebb, mint a szerződéses állapot.

Hibáztattuk — és méltán — azért is, hogy az erdőbirtokossági értekezlet által az ő elnöke alatt kiküldött bizottságot — melynek azon módokat kellett volna megállapítani, melyeket az erdőbirtokosság a szerződés felmondása után alkalmazni akar — nem hívta össze, sőt a legutóbbi állandó választmányi gyűlésen, felszólalás folytán, azt mondotta, hogy „nem tartotta sürgősen szükségesnek a bizottság összehívását, mert a szerződés felmondása után ugyanis még két évig tart az állami kezelés s ezalatt elég idő lesz a teendők felett gondolkodni és határozni.”

Nos, hát ez alaposan helytelen, mert elkerülhetlenül szükséges az, hogy mielőtt a szerződés felmondatnék, tisztában legyünk az azután szükséges teendőkkel, mert hátha — és ez több, mint bizonyos — nagyobb áldozatba fog kerülni az erdőkezelés azután?

Őszintén mondván, ebbe a kérdésbe bizony fejkül ugrottak bele, de hiszük és elvárjuk a törvényhatósági közgyűlés higgadtságától, hogy addig, míg szakértői vélemény és a szerződés felmondása utáni teendőkre nézve határozott és elfogadható tervet nem fekszik előtte: nem fogja a szerződést felmondani.

Saját jól felfogott érdekeink megkövetelik ezt, s mi hiszük, hogy e tekintetben kellő óvatossággal és komolysággal fogunk a törvényhatósági bizottság részéről találkozni. Hiszen az eddig folytatott erdőpusztítás, vagyis a maga nevével nevezve: rablógazdálkodás, elég szomorú következményeket szült.

Erdőségeink legnagyobb részben elpusztítottak, és mostan, midőn az állam segédkezet nyújt, hogy ebbeli megbocsáthatlan hibáinkat a jövőre nézve helyrehozzuk: el akarjuk azt utasítani, mert sokan, lehet, azt gondolják, hogy majd megint irthatjuk és pusztíthatjuk még meglevő erdőségeinket; de az ilyenek nagyon csatlakoznak, mert az többé nem lesz úgy, azt most már a törvény tiltja. Vannak olyanok is, kik a személyeket az intézménytől nem tudják elkülönítve gondolni és azért a szerződés felmondása mellett foglalnak állást. Azonban sem ezt, sem azt nem fogja senki helyeselni, ki annyi fáradságot vett magának, hogy ezen kérdést higgadtan meggondolja és tanulmányozza.

De térjünk át az erdőrendezés érdemleges ágára. Csikmegyének 380200 hold rendezendő erdősége van, melyből 52531 hold a megye tulajdonát képezi s így a 16000 frt fizetésből 3110 frt 69 kr esik a megyére és 12889 frt 37 kr a többi birtokosokra.

Ebből tehát holdanként egy évre $\frac{399}{100}$ krajczár esik s így 20 év alatt $\frac{789}{10}$ krajczárba kerül.

A szomszédos megyékben azonban csupán csak az üzemtervek elkészítése holdanként 45—60 krba került, mely összeghez ha hozzáadjuk a kezelési díjt, holdanként $24\frac{1}{100}$ krt, mely 20 év alatt $48\frac{1}{10}$ krt teszen, s így évenként legkevesebb $93\frac{1}{10}$ esetleg 1 frt $08\frac{1}{10}$ krba kerül holdanként a magánkezelés; tehát $15\frac{1}{10}$ esetleg $25\frac{1}{10}$ krral, 20 év alatt pedig 49805 frt 69 kr, esetleg 82572 frt 59 krral több, mint nekünk a jelenleg fennálló szerződés alapján.

Ezen adatok valódiságáról kell először meggyőződést szerezzenek az erdőbirtokosságot megbízottjai, nehogy az oly fennhangoztatott „szegény nép érdeke” általuk könnyelműen még nagyobb csorbát szenvedjen.

Ne legyen az a „nép érdeke” csak frázis és pusztaság, hanem legyen alapos tanulmány és komoly megfontolás tárgya!

Midőn tehát adatokkal mutattuk ki azt, hogy a szerződés felmondása esetén 49800 frt 69 kr, esetleg 82572 frt 59 krral kerülne többre a magánkezelés, azt hiszük, hogy ez elég a felmondás káros voltának bizonyítására.

Ajánljuk ezt tehát a törvényhatósági bizottság tagjainak figyelmébe.

ő.

Jelentés

az E. M. K. E. kézdivásárhelyi választmányának működéséről.

(A folyó hó 12-én tartott közgyűlésen felolvasta Dobay János vál. jegyző.)

Tisztelt közgyűlés!

Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület” kézdivásárhelyi választmányának két évi működéséről jelentést tegyek; s midőn választmányunk két éves életének történetét vázolom, nem mulaszthatom el az anyaegyletről is egynehány fővid vonásban megemlékezni.

Volt idő, tisztelt közgyűlés, midőn szép hazánkban nem volt még nemzetiségi kérdés s a Kárpátoktól az Adriáig a haza különböző ajku polgárai egy közös eszmében egyesültek: a hazaszeretethez s az államegység tiszteléséhez. Nem kellett e boldog időkben egyletek által serkenteni a hazafiságot; tisztán, szeplőlenül lobogott az minden kebelben, s e lángoló honszerelm megvédte e szent földet a félhold romboló hatalmától, s a vérrrel szerzett drága örökség ép-ségben maradt az utódokra.

Másként van ez ma.

A testvér nemzetiségek szeretete rég kihűlt. A mesterségesen felszított fajgyűlölség ellenségekké tévé idegen ajku testvéreinket, s a magyarnak, ha meg akarja tartani oly sok drága vér árán szerzett örökét, e művelt századhoz illő fegyverekkel kell magát védelmeznie.

Ezen meggyőződés adott életet az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület”-nek, mely azon magasztos eszmét irázslójára: A hazafiság fejlesztése nemzeti irányú nevelés által.

Alig két éve, hogy Haller Károly, Kolozsvár város akkori polgármestere, a közöhasznának engedve, a kultúregylet megalakítása tárgyában egy értekezletet hívott össze Kolozsvárra. Megnyitó beszédét következő szavakkal végzé: „Egy hazában lehet több nemzetiség, de nemzet csak egy lehet”; s ezen néhány szó híven kifejezi a kultúregylet célját, törekvéseit.

Az első értekezlet után, mely 1884. decz. 27-én történt, nem egészen 4 hó múlva, 1885. ápril 12-én Kolozsvárra tartott nagygyűlésen az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület” óriási lelkesültség között megalakult.

A hazafiság szent tüze, mely az alakuló nagygyűlésen annyi fenkölt szellemű, lelkes beszédben nyert kifejezést, nemcsak nem aludt ki szalmatűzként, hanem rohamosan terjedt el az egész országban, s a Királyságon innen és túl minden igaz magyar szív magáévá tévé Dr. Felméri egyetemi tanárnak az alakuló gyűlésen hangoztatott ama szép mondását: „Ez ország minden gyermeke, polgára tartsa első kötelességének hazafinak lenni, s legyen bátorsága hazafiságát nyíltan bevallani.”

A megalakulás után a kultúregylet története: a honfiai áldozatkészség szakadatlan láncolata. Büszke öröm töltheti el minden magyar ember szívét, látva és olvasva az adakozások ama hosszú sorát, melyekkel e hon polgárai siettek a haza oltárára áldozataikat letenni.

Rövid két év alatt százazrek folytak be az új egyesület pénztárába, s a koldus fillérei egyesültek a főurak, egyházfeljedelmek ezreivel a nagy nemzeti cél érdekében, s a magyar nemzet áldozatkészsége maig sincs még kimerítve, hirlapjaink még ma is egymásra hozzák az adományok kimutatását.

Kézdi-Vásárhely városa, mely minden hazafias eszme iránt mindig tudott lelkesülni, mely már eddig annyit áldozott jótékony intézetei fentartására, a nagy nemzeti mozgalom iránt sem maradt hidegen, s mint a multban vérevel, úgy most anyagi áldozattal sietett a haza ügye iránti kötelességét letéríteni.

Mindnyájunknak élénk emlékében él még azon lélekemelő ünnepély, melylyel a kézdivásárhelyi választmány 1885. ápril hó 7-én megalakult, midőn az alakuló gyűlés folyamata alatt egyszerre 70-en léptek be az egyet kötelekébe.

Köztudomású dolog, tisztelt közgyűlés,

hogy az ember szívesebben áldoz oly czelelőért, melyek hozzá közelebb fekszenek s melyeknek szükségességéről közvetlen tapasztalatokat szerezhet. Kézdi-Vásárhely, mint tisztán magyar ajku város egy tisztán magyar vidék központján, messze állván a nemzetiségi küzdelmek színterétől s nem bírván közvetlen tapasztalatokkal azon hazafiatlan törekvésekről, melyekkel némely vidékeken a különböző nemzetiségek a magyar faj ellen törnek: nem kényszerből, hanem tiszta hazafiságból áldozott, midőn a kultúregylet kézdivásárhelyi választmányát megalakította.

(Vége következik.)

Levelezés.

Győ. Sztmiklós, 1886. decz. 8-án.

(A szegény tanulókat segélyező egyesület jótékony estélye.)

Tkts szerkesztő ur!

A legnagyobb örömmel tapasztaljuk, hogy városunk is mennyire előre haladt azon a téren, mely a jelen társadalmi szokás és igények szerint különböző utakon és módokon adakoz és gyűjt segélyt szent és nemes czelelőkre.

A szegény tanuló gyermekeket segélyező egyesület javára rendezett táncestélyről s az estélyen végbement megható jelenetről akarok ezuttal tudósítást adni e becses lap t. olvasóinak, a t. szerkesztő ur engedelmével.

Az estély főczélja a szegény tanulók között a ruhák kiosztása volt, s a felügyelőbizottság ép Szent Miklós napját választá e nemes tett végbevitelére, minthogy Szent Miklóst tartjuk városunk pátronusának.

Egyesületünk egyik bizottsági tagja, Ferenczy Károly plebános ur, tartott megható beszédet az egybegyűlt közönséghez, fejtegetvén a jótékony nemes és magasztos voltát; aztán a szegény gyermekekhez intézett néhány szót, intvén őket, hogy legyenek haládatosok jölteveik iránt az által, hogy legyenek szorgalmasak és haladjanak mindig az erkölcsiség útján; végül éltette az egyet elnökségét, a rendezőket s az egyletnek minden egyes tagját.

Azután a bizottság tagjai, Merza Kristófné, Orel Máténé, Ferenczy Györgyné, Kritsa Klára, Lázár Hedvig és Kálmán Istvánné, szétosztották 90 gyermek között a ruhákat, ezen kívül gyümölcsöt és írószereket, melyeket az egylet saját költségén szerzett be, részben pedig Vakár Gergelyné urnő egyesületi tag adományozott, mely tettéért fogadják a nemes szívű urnő egyletünk halás elismerését.

Valóban a látvány megható volt; örömkönyök gyűltetek szemünkbe, látva a szegény gyermekek igazi örömet, kik közül sokan azon kezek után nyultak, melyektől a ruhát és eledelt átvevők, hogy a hála csókját lehelyéjék azokra.

A gyermekek eltávoztása után vig táncz volt. A buzgó rendezőség, Lázár Zakariásné urnő elnöke alatt, Ifj. Tilscher Ede, Kritsa Zoltán, Havas Jakab, Orel Dezső, Kritsa Kourád, Kálmán István, Ferenczy Károly és Fenczel János tagokból állott; a hölgyek, szebbnél-szebb, csinosnál-csinosabak jelenléte, kedélyessé tették a mulatságot, mely egész éjjeli 3 óráig tartott.

Az estélyen jelen voltak: Kedves Tamásné, Novák Jánosné, Kopacz Jánosné, Havas Jakabné, Romfeld Jánosné, Vakár Istvánné, Hochsild Lajosné, Giacomuzzi Baptisné, Györflyné urnők; Romfeld Eliza, Kedves Erzsé, Várady Emma és Ibolyka, Eránosz Anna, Kritsa Róza, Ferenczy Ilon, Römer Ilka, Kopacz Irén, Römer Vilma és Vakár Matild urnőhölgyek.

Nem mulaszthatom el egyletünk nevében köszönetet szavazni mindazoknak, kik adományaikkal járultak e szép czelelőhöz, valamint azon derék hölgyeknek is, kik nem csak adtak, hanem sajátkezűleg meg is készítették a ruhákat.

Köszönetet szavazok a bizottság tagjainak is, kik áldozatkészségük mellett még igen sokat fáradoztak; ezek közül ki kell emelnem Merza Kristófné, Orel Máténé és Lázár

Zakariásné urnőket, mint egyetünk valódi patronessait. Azonban mindenek fölött köszönet és elismerés illeti meg egyetünk derék elnökét, Oréi Máté ügyvéd urat, mert ha ő annyi fáradtsággal nem szervezi az együletet, talán ma sem léteznék itt e valóban üdvös intézmény.

A szegény tanulók ajkai hálát rebegnek mindazoknak, kik oly nemesen karolják fel ügyeiket. Áldja is meg a jó Isten mindannyijukat.

Egy jelenvölt.

Felhívás.

A kézdivásárhelyi olvasó-egylet folyó hó 19-én délután 4 órákor közgyűlést fog tartani az intézet helyiségében.

Az intézetnek teljesen átalakítása, új szálásra való költözése, tekeasztal hozatala, az intézet helyiségének a kor színvonalához alkalmazott felszerelése, a helyi takarékpénztárral kötendő szerződése mind oly tárgyak, melyek megkívánják, hogy nemcsak a tagok minél számosabban, de általában Kézdi-Vásárhely összes értelmisége és minden jó iránt fogékony polgársága minél számosabban vegyen részt e közgyűlésen.

Ily értelemben bocsátom ki e felhívást, s felhívom az olvasó-egylet tagjait, e város értelmiségét, nemeslelkű polgárságát, valamint az ifjúságot: jelenjenek meg minél tömegesebben a közművelődés szentegyházának e közgyűlésén.

Kézdi-Vásárhelyt, 1886. decz. 25.

Székely János,
az olvasó-egylet elnöke.

Különlélek.

— Kinevezés. Borcsa Miklós, a k.-vásárhelyi kir. törvényszék tehetséges ifjú joggyakorló, társas életünk közkedveltségű alakja, ugyanoda aljegyzőnek neveztetett ki. Öszintén gratulálunk előléptetéséhez!

— A kézdivásárhelyi közégi elemi leányiskolához az iskolaszék folyó hó 17-én tartott ülésén rendes tanítónővé Székely Málvin eddigi tanítónő, s ennek helyébe segéd-tanítónővé Keményfi Katinka kitünő képzettségű okl. tanítónő választotta meg.

— Időjárás Háromszéken. Ugy látszik, a tél egészen oda felejtette magát. December havát, mely pedig nálunk leghidegebb szokott lenni, alig lehet télnak nevezni. Csikorgó szánut helyett sártenger borítja az utakat. Ha a 21-ki napfordulás szokást változtat s nem hoz havat, megérjük azt a példátlan eseményt, hogy sáros úton megyünk át az új évbe.

— Halálozás. Megrendítő hírt hozott a táviró folyó hó 15-én Gyegyóból. Benedek Istvánné csikszeredai kir. törvényszéki irodaigazgató néje, a köztisztvisletben és szeretetben álló nő, társadalmi életünk egyik kitünősége, szívészellőhűdés következtében hirtelen meghalt Gy.-Remetén édes anyjánál, hova gazdasági dolgok elintézése végett egy héttel az előtt utazott. Az öt gyöngédén, feláldozóan szerető férjnek csak azt mondták, hogy siessen Gyergyóba, mert neje veszélyes beteg s ő azonnal elutazott, de nyilvánítá, hogy ő nagyobb bajt sejt. Szentdomokoson, midőn véletlenül megtudta neje halálát, elájult s csak nagy nehezen lehetett eszméletre hozni, mely után tovább utazott szeretett neje temetésére. Koporsójára a „Veres kereszt egylet“, „Mükedvelő társulat“, „Kiseddóvó-egylet“, Árnd Ernő kir. törvényszéki bíró és neje koszorúkat küldöttek. A nehezen sujtott férj és nevelt leánya következők gyászjelentést bocsátottak ki:

„Benedek István m. királyi törvényszéki iroda-igazgató a maga és nevelt leánya: Benedek Ádám Irma, ugy számos rokonai nevében fájdalomtól megtörtén jelent a jó nő és hű rokonnak: Benedek Istvánné szül. Veres Máriának folyó hó 15-dikén reggeli 9 órákor, élete 46-ik, boldog házasságuk 18-ik évében, Gyergyó-Remetén szívészellőhűdésben történt gyászos elhunytát. A kedves jó nőnek drága porai folyó hó 17-én délután 3 órákor fognak Gyergyó-Remetén örök nyugalomra tetetni; ártatlan lelkéért pedig az engesztelő szt. mise-áldozat folyó hó 18-án, délelőtt 9 órákor fog a gy.-remetén róm. kath. templomban az Egke Urának bemutatni. Gyergyó-Remetén, 1886. évi december 15-én. Béke lengjen drága porai felett!!“

A nehezen sujtott férj és nevelt leánya mély fájdalomukban nyerjenek vigaszt az őszintén érzett részvétben, melylyel kedves halottjuk elhunytá fölötti mély fájdalomukban osztoznak.

— Halálozás. Wertán Gyula k.-vásárhelyi tehetséges fiatal kereskedő folyó hó 18-án reggel hosszas szenvedés után elhunyt. A korán elköltöztetben városunk egy képzett kereskedőt, családjá egy szeretett tagját veszítette el. Béke poraira! A családi gyászjelentés így hangzik:

„Özv. Wertán Jánosné szül. Csiki Franciska a maga és gyermekei: Tini özv. Kabdebó Jánosné és gyermekei; Kata özv. Temesvári Mártonné és gyermekei; János; Mari és férje Császár Lukács és gyermekei; Fáni; Rebi és férje Cziffra Mihály és gyermekei; Gizella; Venczel és neje született Fejér Tini és gyermekei; Béni; István nevében fájdalomtól kebellet jelenti a legjobb fiu, önfeláldozó testvér és szerető sógor Wertán Gyula kereskedőnek élete 34-ik évében folyó hó 18-án reggeli 8 $\frac{1}{2}$ órákor hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A meghaldogultnak földi maradványai folyó hó 20-án d. u. 2 órákor fognak a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni; az engesztelő szent mise-áldozat pedig folyó hó 21-én d. e. 10 órákor fog a helybeli minoriták templomában az Egke Urának bemutatni. Legyen emléke áldott, nyugalma csendes! Kézdi-Vásárhely, 1886. december 18-án.“

— Báthori-ünnepély Csik-Somlyón. A csik-somlyói róm. kath. főgymnasium Báthori István volt erdélyi fejedelem és lengyel király halálának 300-ados évfordulója alkalmából folyó hó 11. és 12-én akadémia-ünnepélyt rendezett. 11-én d. e. 10 órákor a szerzetesi nagy templomban ünnepélyes „Requiem“ tartatott a nagynevű fejedelem és alapító lelkéért, melyen a főgymnasium tanári-karján és ifjúságán kívül számosan voltak jelen. 12-én d. e. 10 órákor a volt székház nagyszobájában a főgymnasiumi ifjúsági dalárda Kölcsy Hymnus-ával nyitotta meg az érdekes műsorból álló ünnepélyt. Ezt Imets F. Jákó ur főgymn. igazgatónak kimagasló és hatásos megnyitó beszéde követte, mely után a nagyszámú értelmiség tüntetően megtapsolta és megéljenezte a derék, jeles képzettségű igazgatót. Ezután Szász Károly tanár ur lépett az emelvényre és a vendég közönség feszült figyelmé között olvasta fel a nagy gonddal összeállított és háromnegyed óráig tartó kiválóan érdekes „Somlyói Báthori István“ emlékbeszédét. Ezt követte a Dr. Medgyesi Béla főgymn. tanár ur által hegedűn és Szász Károlyné urasszony által zongorán előadott „Éljen császárság“ és a „Rákóczy-induló“; azután a főgymn. dalárda „Élj őseink hazája“, „Honvágy“, „Magyar dalárinduló“; azután a Balázs András VIII. oszt. tanuló által szavalt „A lengyel anya“; azután Csűrös Imre VII. oszt. tanuló által szavalt „Báthori szelleméhez“ című költői apostrophe, Bartalis Ágoston, VIII. oszt. tanuló; „A fehér sas“ Komócsy J.-től, szavaltá Bocskor Antal VIII. oszt. tanuló és végül a „Záró beszéd“ Bartalis Ágoston VIII. oszt. tanuló. Bartalis Ágostont a közönség, kiváló figyelmet keltezt „Báthori szelleméhez“ című költői apostrophe-iaért, kihívta és tüntetően megéljenezte. Az ünnepély teljesen megfelelt a jóhírű és hazafias főgymnasium intenciójának s mi büszkéek is vagyunk arra, hogy sem haladás, sem hazafiasság tekintetében nem engedni magát tudszárnyalatnak. Fogadjá a főgymnasium derék igazgatója, tanárikara és fiatalága a jelen volt közönség köszönetét és elismerését. Vendég.

— A kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület 1886. december 28-án a kézdivásárhelyi tanácsház disztermében felelőrszben az Erdélyre szülő magyar közművelődési egyesület s felelőrszben saját alapja javára közvácsorával egybekötött társasestélyt rendez. Háziaszonyok: Szacsavay Sándorné, Kőnczei Miklósné, özv. Nagy Dánielné. A rendező bizottság: Balog Gyuláné, Bartók Károlyné, Benkő Emma (Altörja), Bernáld Emma, (Altörja) Bernáld Anna (Csernáton), Özv. Cserey Gyuláné, Csizsár Emilia, Eejér Kata, Geréb Gizella, Kelemen Ilona, Kőnczei Zsuzsa (Altörja), Málnási Albina, Márton Mariska (Altörja), Márton Ilon (Altörja), Székely Malvin, Török Mariska, Welnreiter Jánosné, Baka Mihály, Bartha Mór, Barthos József, Bándi István, Benkő Sándor, Borcsa Miklós, Csizsár Pál, Dimény Ferencz, Dobay János, Fejér Tóni, Hosszu Béla, Kocsis Ki-

rály János, Dr. Sinkovics Aurél, Dr. Szacsavay Gyula, Szentiványi Kázmér, Vajna Károly, Vajna Vince. Jelszó: egyszerűség! Beletti díj: személyenkint 50 kr. Kezdeté 1 $\frac{1}{2}$ 8 órákor. Megjegyzés. Minden egy adag étel ára 3 J kr, egy liter bor 40 kr.

— Az ipartörvény és a kereskedők. Az „E-s“ a következőket írja: A kézdivásárhelyi czipészársulat az iránt fordult az ottani iparhatósághoz, hogy a kézdivásárhelyi kereskedők a czipőárulástól tiltassanak el, mert a czipész mesterséghez a képzettséget kimutatni nem képesek. A kézdivásárhelyi kereskedők, kik ezáltal évtizedek óta háborítás nélkül gyakorolt jogukat veszélyeztetve látták, az iparhatósághoz intézett beadványban a czipészek kérelmének elutasítását követelték. Főindokul azt adták elő, hogy az ipartörvény 1. §-a és a keresk. törvény 6. §-a a kereskedőket az iparosok közé sorolja, hogy a kereskedési ipar nem fordul elő amaz iparok között, melyek gyakorlása az ipartörvény 5. §-a alapján kibocsátott miniszteri rendeletben képesítés kimutatásától tétetik függővé, és hogy ezen okból minden áru-cikket, tehát czipőket is árulhatnak és pedig utóbbiakat annál inkább, mert ők vegyes kereskedést üznek, melyben nem szorítkozhatnak egyes cikkekre, hanem mindent árulhatnak és árulni kénytelenek, a mit a fogyasztó közönség keres és kíván. Ez álláspont helyességét igazolja a földm., ipar- és kereskedelmi miniszterium mint iparügyekre nézve legfőbb bevezetési hatóságnak néhány határozata, és remélhető, hogy a kézdivásárhelyi kereskedők jelzett lépését megfelelő siker fogja koronázni. Ez esetre vonatkozólag még arról értesülünk, hogy a vidéki iparosok között az a téves nézet van elterjesztve, mintha a kereskedelmi miniszterium egy hasonló esetben, mely Szentes városában fordult elő, oly értelemben határozott volna, hogy a kereskedők nem árulhatnak czipőket. E vélelményt több hirlap közleménye idézte elő. Azonban e vélelmény téves, mert a Szentes városában előfordult eset nem hasonló a fentihez: a kereskedelmi miniszterium határozata másra vonatkozott. Ott ugyanis H. J. kereskedő czipőkre nézve végárlást hirdetett és eszközölt, mielőtt az ipartörvény 5. §-ában előírt engedélyt megszerezte volna. — Ez eljárást az iparhatóság kihágásnak minősítette és büntetéssel fenyegette és az erre vonatkozó határozat az, melyet a kereskedelmi miniszterium 29,937. sz. alatt helybenhagyott. Tehát oly értelmű határozatról, hogy kereskedők nem árulhatnak czipőket, egyáltalában szó sem volt és az ipartörvény szelleménél fogva szó sem lehet.

— A gyergyószentmiklósi korcsolya-egylet Sylvester estjén, december 31-én, a Laurency-féle nagyteremben táncmulatságot rendez.

— A régi egyforintosok kicserélése. Az 1866. július 7. kelettel ellátott egyforintosokat csak ez évi december 31-ig cserélik ki az erre felhatalmazott pénztárnaknál; azontul 1887. január 1-től 1888. június 30-ig csak a közös pénzügyminiszteriumhoz Bécsbe intézett, bélyeggel ellátott kérvény alapján; 1888. június 30-án tul pedig a régi egyforintosokat sem ki nem cserélik, sem be nem váltják.

123-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet“ árváaleány-nevelő intézet javára Szentivány közönség által történt szives adakozásokról.

N. N. 10 kr, N. N. 10 kr, 5 liter paszuly, Szeuys György 5 kr, 2 lit. buza, Székely Gyuláné 4 lit. borsó, Kányádi János 2 liter paszuly, Hajdu András 3 lit. borsó, Váncsa Dávid 1 lit. paszuly, Silló Gergelyné 4 liter rosz, Opra János 4 liter paszuly, Més János 2 lit. borsó, Tódor József 4 kr, Bába János 1 lit. paszuly, Székely János 3 liter rosz, Székely Péter 3 lit. rosz, Opra György 2 lit. paszuly, Opra Miklós 2 kr, Seethal Ferencz 20 liter rosz, Opra János 5 kr, Vajka János 4 kr, Gáspai Miklós 2 lit. rosz, Német Mihály 1 lit. törökbuza, Kalandus József 1 lit. rosz, Bordás Gy. 1 lit. rosz, Szentiványi Elek 1 lit. paszuly, 1 véka pityóka, Szentiványi Józsefné 20 lit. rosz, Szakács Mihály 1 liter rosz, Kicsi Jánosné 1 liter rosz, Szentiványi Jula 1 kr, Kicsi János 1 lit. törökbuza, Székely József 5 kr, 2 lit. rosz; összesen: 82 kr, 2 liter buza, 6 liter rosz, 9 liter borsó, 3 lit. törökbuza, 9 liter paszuly.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket. K.-Vásárhelyt, 1886. nov. 24.

Br Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Vajna Károly
jegyző.

A közönség köréből.*)

Papválasztás.

Kovácsna, 1886. decz. 17.

E hó 14-én a kovásznai ev. ref. egyház-közönség képviselőtestülete újból papot választott.

A Gönczy János végleges lemondása után, a régi Csekme-párt szilárdul megmaralt elve mellett; és tiszta kézzel, becsületes uton törekedett a külföldi egyetemen kitünően végzett s jelenleg a nagyenyedi collegiumban segéd-tanár Csekme Ferenczet győzelemre juttatni. A másik párt, a melyeknek már költségei voltak, a Benkő Gyula személye körül csoportosult; s miután sőtora Borosnyai ügyvéd e hó 10-én este a párttal végzett, ezen párt a győzelmet előre fánhangon hirdette.

A mik e közben történtek: arról most hallgatunk.

A szavazás délelőtt 3-szor történt meg, mindannyiszor 22—22 és így egyenlő szavazatot nyervén Csekme is Benkő is.

Minthogy egy képviselő nem volt jelen, — a ki döntő szavazattal bírt — a negyedszeri leszavaztatás d. u. 2 órára tüzetett ki azon reményben, hogy a döntő szavazó addig haza kerül.

D. D. képviselőt hazajöttével a szolgabíró megiepte több hivatalnokkal; később a Csekme-párt küldöttsége fölkerste szavazásra, de ő megmaradt semlegesnek, s így a szavazás negyedszer is az előbbi eredménnyel végződött.

A míg a negyedik leszavazás megtörtént volna: addig a Benkő-párt csinos dolgokat mivelt el. Csutak Ferenczet 100 firtal megvásárolta, hogy ez semleges legyen; s midőn ez távozni akart, ajtót zártak rá, a pénzt erőszakkal visszavették tőle, s csak a közönségi rendőrségnek, csendőrkök felhasználásával, sikerült Csutakot a zár alól kiszabadítani. Csutaknak felesége férje kiszabadítására sietvén, őt is bezárták egy külön szobába.

A kezéző nagy közönség — mely szüntelenül Csekmet éltette — a B.-párt törvénytelen és több erőszakos tényen megbotránkozott és dühöngött, de tettelegességre egy ujjal sem vetemedett; ezekből meg lehet itélni, hogy melyik az intelligens párt!!!

Ilyen előzmények után a képviselőt egyhangulag jegyzőkönyvre adta azon kérését, hogy a főtisztvisletű püspök ur a kettő közül egyiket belátása szerint erősítse meg kovásznai papnak.

X.

*) Ezen rovatban megjelent közleményekért csakis a sajtóhatósággal szemben vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Nyilt tér.*)

Tiszta selyem szöveteket méterenkint 80 kr-ért, ugyan

szintén 1 frt 10 kr és 1 frt 35 krtól 6 frt 10 krig (szines, vonalozott és kockás mintákban) szállít egyes öltönyre valóban vagy végekben vámmentesen a házhoz G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Fekete satin merveilleux (egész selyem) 1 ft 15 kr-ért

méterenkint 6 frt 45 krig (16 különböző minőségben) vámmentesen a helyszinére szállít G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díjba kerülnek.

*) Ezen cikkért felelősséget nem vállal a szerk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy csikszentsimoni Kortek Sándor végrehajthatónak odavaló Ringel József végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 622 forint kötelezettség és járuléka iránti végrehajtási ügyében, 1884. évi november 6-ik napjától járó 6% kamatai, 38 forint 36 kr perbeli, 13 forint 65 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 15 forint 25 kr és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §. értelmében a csikszentsimoni 867. sz. tjkvben fekvő, A + 881., 882. hr. sz. alatt felvett kert és faháznak Ringel Józsefet illető zálogbirtoklási jogára 1000 forint kikiáltási árban; továbbá csikszentsimoni 1061. sz. tjkvben A + 1. rdsz., 880. hr. sz. a. 228 □-ól udvarterületből Ringel Józsefet illető $\frac{1}{2}$ részére 500 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltek. Az árverés megtartására határidőül 1887. január 21-ik napjának délelőtti 9 órája Cs.-Szt.-Simon község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 100 forintot, illetve 50 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt minden egyes vételár részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamataival együtt az 1881. évi december 6. 39415. I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a helybeli kir. pénztárnál, mint bírói letéti hivatalnál lefizetni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Csik-Szentmártonon, 1886. évi október hó 14-ik napján.

Márton Ferencz,
kir. járásbíró.

Sz. 4865. tkkvi
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy szárazpataki öz. Antal Ferenczné s társai végrehajthatónak szárazpataki Marti Rózali s társai végrehajtást szenvedők elleni 370 forint kötelezettség és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Szárazpatak községében fekvő, a szárazpataki 68. sz. tjkben A + 138/1, 139. hr. sz. 103 forint, a 439. hr. sz. 10 forint, az 597. hr. sz. 26 forint, a 804, 805. hr. sz. 38 forint, az 1414. hr. sz. 31 forint, az 1564. hr. sz. 34 forint, a 2214. hr. sz. 40 forint, 2270. hr. sz. 67 forint, a 2421. hr. sz. 10 forint, a 2817. hr. sz. 14 forint és a 2859. hr. sz. 7 forint becsértékű ingatlanokra a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. február 11-ik napján délelőtti 9 órakor Szárazpatak községében a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát

telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi október hó 26-án tartott üléséből.

Szacsavay,
h. elnök.
Demény Ferencz,
jegyző.

Ad sz. 2996.

Hirdetmény.

Telek község szesz, pálinka kocsmárlási joga a megtartott első árverés meghiusulása folytán bérbeadandó lévén egymásutáni 3 évre, a nyílt árverés megtartására határidőül folyó hó 27-én d. e. 10 órát tűzöm ki Telek község házához, hol az árverezési feltételek bármikor megtekinthetők.

Kovácsna, 1886. decz. hó 13-án.

Hollaky Attila,
főszolgabíró.

Szenzációs hirdetmény.

A 88 év óta fennálló,
előbb Lichtenauer özvegye és fiai-féle

csa-
szári
ki-
rályi

szabad-
almazott

szőnyeg- és pokrócz-gyár

190 centiméter hosszúságú és 130 cm. szélességű, elpusztíthatlan minőségű, sötét alappal és élénk bordúrokkal ellátott

LÓPOKRÓCZOKAT

szállít. Darabja körülbelül 3 kiló nehézségű, ára darabonként 1 forint o. é.
Legfinomabb, ugyanazon nagyságú 1 forint 50 kr o. é.

Kénszárga, kitűnő minőségű

BÉRKOCSI-POKRÓCZOK

hatszoros kék vagy fekete-vörös bordúrokkal, körülbelül 2 mtr. hosszúságban és $1\frac{1}{2}$ mtr. szélességben drb 2 forint 25 kr.

A pokróczok teljesen szagtalanok, nagyon vastagok s azért ágytakaróknak, szőnyegeknek stb. alkalmasak.
Továbbá eladunk, meddig a készletben tart,

Jutaszőnyeg-maradékokat

a legszebb mintákban, 10—13 cm. hosszúságban, egy maradék ára 3 forint 20 kr o. é.

Függönyök, két szárny-nyal, egy redőzettel és két göngyölettel 1 forint 75 kr o. é.
Ágytakarók 1 „ 50 „ „
Asztalterítők „ 75 „ „

Szőnyegek mindenféle minőségben vannak raktáron.

Minden eladásra kerülő tárgy hibátlan; erről kezesség vállaltatik.

Nem tetsző vagy nem alkalmas tárgyak haidektalanul visszavétnak.

A szállítás utánvételt mellett történik.

Czim: ezelőtt Lichtenauer özvegye és fiai (Bécs, Rothenthurmstrasse 14.)

Sz. 3250. k. i.
1886.

HIRDETMEY.

Kézdi-Vásárhely város belpiacza és utcái takarítása az 1887-ik évre haszonbérbe fog kiadni.

A bérleti kívánók a feltételeket a város tanácsánál e hó 28-ig megtekinthetik mindennap délelőtti 9 órától 12-ig, délután 3 órától 6 óráig.

Ajánlatok lezárt levélben is elfogadtnak.

A kikiáltási ár 400 forint, s bánatpénzül ennek 5 százalékát vállalkozó köteles készpénzben ajánlata mellé, vagy az árverésről az árverező bizottságnak előre lefizetni.

A legkevesebért vállalkozónak fennírt határnapon déli 12 órakor le fog üttetni.

Kézdi-Vásárhelytt, 1886. december 10-én.

Szöcs József,
polgármester.

3=3

Sz. 3249. k. i.
1886.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város piaci vám haszonbérlete, a barompiaczen hetenkint kétszer tartani szokott sertésvásár vámhasonvétele élvezetével együtt, az 1887. évre haszonbérbe ki fog adatni.

A bérleti kívánók a feltételeket a város tanácsánál e hó 28-ig megtekinthetik, mindig délelőtti 9 órától 12 óráig, délután 3-tól 6 óráig.

Ajánlatok lezárt levélben is elfogadtnak.

A kikiáltási ár 8000 forint; bánatpénzül 100 forint köteles vállalkozó készpénzben ajánlata mellé, vagy az árverésről az árverező bizottságnak előre lefizetni.

A többet ígérőnek fennírt határnapon délután 6 órakor le fog üttetni, többi

vállalkozónak bánatpénze azonnal viszszaadatik.

Kézdi-Vásárhelytt, 1886. december hó 10-én.

Szöcs József,
polgármester.

3=3

Sz. 6334—886.

Hirdetmény.

Járásom alább megnevezett községében a szesz és szesz italok kocsmárlási jogának haszonbérbeadása nyílt árverésen az alábbi időkben és helyeken fog megtartatni: Szászfaluban 1886. decz. 17-én déli 12 órakor, Nyujtódon 1886. december 13-án d. u. 3 órakor. Miről árverezni ohajtók azon felhívással értesíttetnek, mikép az árverési feltételek ugy irodámban, mint az illető községek előljáróságánál bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1886. decz. 6-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3=3

Sz. 6334.—1886.

HIRDETMEY.

A járásomhoz tartozó Szentlélek községében a szesz és szesz italok kocsmárlási jogának haszonbérbeadása nyílt árverésen K.-Szentléleken, 1886. decz. 20-án d. e. 11—12 óráig fog megtartatni, miről árverezni ohajtók azon felhívással értesíttetnek, mikép az árverési feltételek ugy irodámban, valamint az illető község előljáróságánál bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1886. decz. 5-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3=3

TURÓCZI LÁSZLÓ könyvkötő

Kézdi-Vásárhelytt

tisztelettel tudatja a mélyen tisztelt könyvedvelő közönséggel, hogy karácsonyi és újévi ajándéknak s emlékül alkalmas könyvek érkeztek raktárába, melyek közül a nevezetesebbek ezek

Arany János dalai (illusztrációkkal és hangjegyekkel) diszkötésben, ára 8 forint — kr.
Jókai M., Arany ember (színmű) diszkötésben, ára 2 forint 80 kr.
Jókai, Fekete gyémántok (színmű) diszkötésben, ára 2 forint 60 kr.
Vajda J. Ujabb munkái diszkötésben, ára 5 forint 60 kr.
Mayne-Read, A skalpvadászok, ára 1 forint 40 kr.
Mayne-Read, A tűzföld, ára 1 forint 40 kr és 3 forint — kr.
Mikszáth, A két koldusdiák, ára 3 forint — kr.
Szathmáry, Rosz asszony várat veszt, ára 1 forint 20 kr.
Szathmáry, Teleki Blanka élete, ára 2 forint — kr.
Tissander-Tóth, A tudomány vértanúja, ára 2 forint — kr.
Twain Márk, Koldus és királyfi, ára 3 forint 20 kr.
Twain Márk, Tamás urfi kalandjai, ára 3 forint 20 kr.
Márkus, Tiszteletes asszonyok, ára 1 forint — kr.
Catulle, A szűz király, ára 1 forint 20 kr.
Magyar, német, angol, francia és olasz nyelvtan és társalgó, ára — forint 60 kr.
Márkus, Aquarellek Amor műterméből, ára 1 forint — kr.

Fanchette, Kabinetképek, ára 1 forint — kr.
Dóczy, Széchi Mária, ára 2 forint 40 kr.
Dóczy, A csók, ára 2 forint — kr.
Költők lugasa, ára 4 forint — kr.
Hölgyek titkára, ára 1 forint — kr.
600 magyar nemzeti dal, ára 1 forint, 1 forint 50 kr és 2 forint — kr.
Ifj. Galen, „Megárt” ára — forint 50 kr.
A mi nem egészséges, ára — forint 50 kr.
Mi illik és mi nem illik, ára — forint 30 kr.
Petneházy, Az egységes osztrák-magyar közös hadsereg, ára — forint 20 kr.
Társalgó, ára — forint 80 kr.
Arany könyv, gyermeknek, ára — forint 80 kr.
Gyermekek kedvencei, ára 1 forint — kr.
Képes vásárfia, ára — forint 25 kr.
Barna S. Koszoru, ára 1 forint — kr.
Barna S. és Kardos, serdülők könyve, ára 2 forint — kr.
De Gerando A. Az emberiség jöltevői, ára 2 forint — kr.
Ganin, Egy valódi hős, ára 1 forint 20 kr.
Ezen kívül még több kisebb s nagyobb ifjúsági irat és képes könyv.
Tanulók naptára, ára 40 kr.
Brassói magyar képes naptár, ára 40 kr.
Továbbá nagy választék a jelesebb magyar naptárokból.

Tankönyv- és imakönyv-raktár.

Megrendelést elfogadok bárhol hirdetett könyvre.

Legujabb:

Bosznia és Hercegovina utirajza. Asbóhtól, füzetekben.